

DOMOVINA

Izbeja 5, 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dajati naj se izvedejo poljudski srečanja in sicer vsakega meseca. — Nakupiti se ne smejo. — Za izmenke se plačuje vsakega po 10 kr. od garnisonov. Vajta za celico leta 2 gld. za pol leta 1 gld. za četrt leta 50 kr. Študenti naj se plačuje Upravništvo „Domovina“ v Celji.

Občinska volitev v Škofji vasi.

Ko se popotnik napetki in Celja po državnih čisti prvi Vojaki, najbliž priložno sred poti ob čisti čisto biko, na kateri se ličijo napis: Občinski urad. To je občinska hiša namomila, velike občine Škofje vasi. Že napis sam, ki je samo v slove, jekla, kake nam, da tukaj vladajo kmeti Slovenci, da v tej občini ni Nemcev.

In res je tako?

Občina Škofja vas ima 2776 prebivalcev, izmed katerih so jih pri ljudskem šteti 1. 1880, po vsestnem in nastanem izkazuje in brojevi, naši Nemcev ravno en deset vseh skup, to je, ravno deset. Malo jih je, še toliko jih ni, da bi jih bilo dosti, da bi se mogel in njih samih občinski odbor sestaviti, če bi se tudi vsi ti Nemci, kolikor jih še hodi in še lazi, to je močje in žene, ter otroci, ki so še v šoli, izvolili v odbor.

Pa, čemu je to Nemcev tako prebivati malo, ni še bilo tako dolgo, da so ti Nemci vladali v Škofji vasi, ter imeli nemškega župana, močnega škofa?

Kako je bilo to mogoče, se bo človek vprašal. Samo zato, ko so bili Slovenci nevolni.

Pred tremi leti zapel je pa v Škofji vasi vrtniki zvon svojo pesem. Zvonilo se je veliko, veliko pogrebov in ti so nastli in dejali v grob namiko sivo v Škofji vasi in Osnovno šolstvo. — Mesto „Nemcev“ in pa zasledil Slovenci, ki so hoteli rajši biti pri celjskih Nemcih in nemščarji, kakor pa samostojni gospodarji svoje občine, nastopili so občinsko gospodarstvo zaveti, čvesti Slovenci, ter gospodarili vanjo in

častno in celo občino triletna doba njihovega gospodarstva po sedaj grota, in priložje dal to nova volitev občinskega odbora.

Kdo bi izvoljen?

Slovenci, samo zasledil slovenski kmetijski morajo biti izvoljeni!

Čujemo, da se triletna namik nemščarjev med slovenske kmetijske za občinski odbor, kakor se spravi večkrat človek že v najbliž čisto biko. Bilo se jim odlije po častni moči občinskih odborov in ali bi zopet splošni v občinski hiša s pomočjo kakor midje, premetlih slovenskih volitev.

Pa, gospodje nemščarji, iz te moke ne bo kruha!

Kdo ni Slovenec, včasih in včas svojo namiko, kake zasledje svojo mater, kake zasledje slovenski jekli, katerega je mudi učiti, ta ni vreden, da bi ga volili slovenski voliti! Kdo bolj kmetijski za celjski nemščarjev, kateri sicerbilo in čisto vas, ter je slovenski, namik grota, ki njim ga Slovenci prisaka, tak človek naj se liče namik občinski pri celjskih nemščarjih; slovenska občina nima in ne sme imeti mesta zanj v svojem odboru! —

Slovenski voliti, ki bošete terjati voliti priložje dal, ne imenjuje mudi namik, katere bošete imati na občinski odbor, nobenega nemščarja, naj se vam kake voliti stekal bošje ko med; volite samo čvesto slovenske močake; to bo vam samim v čast, in v čast slovenskim narodu! — Prilite pa vi na volitve, da bode zmagala častna in vroča slovenska šolstvočast. Živeti!

česti vsedro, katere se sam česar s svojimi ministri vladajo in sam nekaj brazd prorejo. S tem pokake kake poljedelstvo časti in splošje.

V severnih krajih Kitajsko priložje posebej jedem in tolik, v jastih pa rit, čaj, pavilo in sladke.

V Zvezno se ne počjo veliko; pač po mnogo a svirajoje. Kitajci so veliki umetniki, lervatno imajo dolgi poro-ba, svilo, umno rebašivo in druge reči. Na Kitajskem so svilo še prvi dva tisoč leti pomali. Ali bili so prar prebivši in pašli so, da ni kak praje: jastje svilo-plošni premeti v druge kraje. Pa vendar se je bilo dvoma menihoma poročilo, da sta jastja v svoje volte palice skrin ter jih srebno prisnala v Čajmaji. Prar čudna je kitajska pisava. Ona ne obseja, kakor nals in posamezni črk, ampak iz več ko 40.000 znakov, od katerih vsak ima besedo pomeni. Ta, včas prav čudna namena pa ne pijejo kakor mi vobenoje, ampak napišejo in zašo vedno na desni strani pusti. Tudi kitajskoje jekla se pišeje: težko nauči. Ker pa ona le malo Kitajcev pišeje, in ko to njih vna uč, imajo pisane roči svilo in časti. Kitajci misli, da se vsak, kjer popisani pisi na tla vris, ali kaj drugaja z njim stoji, leno prepriči. Kdor pa tvojga človeka opomni, ta dobro dolo stori. Zavedjo tega imajo načelo majhne belezne peči, da take pojizane roči sebjajo.

Dacarske zadeve.

Št. 11-12. Gradca, dne 2. junija 1893.

Obrtniki, ki so porušeni slišinskim davcu, ustanavljajo posebne odbore društva in ta namen, da se popajajo z finančnimi oblastmi glede inenavnega dave. To popajde se sklepajo na ta način, da obdobje nemahleto vsi društveniki, ki pristopijo državi popajdi, plačevati dogovorjeno svoto.

Finančne oblasti v takih obdobjih nočejo raznejevati popajdi, ki nastanejo med posamezniki ali društva glede visokosti dave, ter nastopijo popajbe so stranke na pravno pot.

V slovenjegrskem kraju je zanj samo ena sekira, nedavno bili ste le dve, v Slovenji Gradca in v Mladini, ki ste a finančne oblasti sklepali vsake posebno popajdo.

Tudi potem, ko ste še ovs omenjeni sekiji bili združeni, popajali so se vsaj društveniki popajbeji sekaji je pred popajdo a finančne oblasti med seboj, kako se naj razdeli med njimi od države odobrenega skupne svote.

Na ta način dobejeno daveko ste še vedno ovs popajbi sekiji od svojih adov izvoljavali, v tem smislu ste tudi zasledje vsake sase delovali.

Popajbeja minijajja sekija plačevala je v letih 1880—1887 kot daveko 27%, v letih 1889—1891 pa 25%, skupne svote.

Ker so pa društveniki v Slovenji Gradca in v Mladini popajbi minijajja sekiji vedno večje daveko nakladali hoteli ter v razmici tudi nakladali, kakor bi bili po pravici smeli načrtovati, nastali so večji popajbi, ter je končno društveno

LISTEK.

Kitajsko in Kitajci.

Kitajsko cesarstvo obseja a svojimi deblani skoro tretjino Azije in je najbolj ljudstva dedela; kajti ona ima 454 milijonov prebivalcev. Kitajsko je prvotno hrabrota dedela, le proti morju so planjave. Na Kitajskem je veliko reči in kasašar, po katerih se vajoj velikašna ladje.

Poljudje je raznovrstno. Po jastih krajih je vroče, po severnih marlo. Kitajci so mnogolokski plemen, imajo kake rusenkatke barve in so srebno veličasti. Lase imajo dolge odrinane samo na temeni imajo nakli dolg pet ali dolgo kito, ki jim do pete vasi. Ženskam se od midstov stekajo noge, da ne morajo rasti in da jim majhne ostanejo. Kolikor manjše noge ima katere, tem ljpa se jim niti. Od tod pride, da Kitajke henske težko in priprizogno hodijo. Na Kitajskem imajo prar čudna navado. Tako n. p. se pokrivaajo, kadar koga poseljavajo, in če boše Kitajce koga pobasiti, posadi ga na levo stran; sam pa se na desno. Najbolje se poča kitajski ljudstvo a poljedelstvom. Zensaj prav močno in skrinjo obdelujejo. Nateroga prostotinka ne puste praznega in se čelo na pole saki namoje prsti in delajo njake, celo na polni tekotih rekah plavajoje vrtice. Vse to delo naredo ob

česti vsedro, katere se sam česar s svojimi ministri vladajo in sam nekaj brazd prorejo. S tem pokake kake poljedelstvo časti in splošje.

V severnih krajih Kitajsko priložje posebej jedem in tolik, v jastih pa rit, čaj, pavilo in sladke.

V Zvezno se ne počjo veliko; pač po mnogo a svirajoje. Kitajci so veliki umetniki, lervatno imajo dolgi poro-ba, svilo, umno rebašivo in druge reči. Na Kitajskem so svilo še prvi dva tisoč leti pomali. Ali bili so prar prebivši in pašli so, da ni kak praje: jastje svilo-plošni premeti v druge kraje. Pa vendar se je bilo dvoma menihoma poročilo, da sta jastja v svoje volte palice skrin ter jih srebno prisnala v Čajmaji. Prar čudna je kitajska pisava. Ona ne obseja, kakor nals in posamezni črk, ampak iz več ko 40.000 znakov, od katerih vsak ima besedo pomeni. Ta, včas prav čudna namena pa ne pijejo kakor mi vobenoje, ampak napišejo in zašo vedno na desni strani pusti. Tudi kitajskoje jekla se pišeje: težko nauči. Ker pa ona le malo Kitajcev pišeje, in ko to njih vna uč, imajo pisane roči svilo in časti. Kitajci misli, da se vsak, kjer popisani pisi na tla vris, ali kaj drugaja z njim stoji, leno prepriči. Kdor pa tvojga človeka opomni, ta dobro dolo stori. Zavedjo tega imajo načelo majhne belezne peči, da take pojizane roči sebjajo.

Kitajski cesar vladja neomejeno. Uradniki se imenjujejo mandarini, duhovniki in plemoski pa „literati“. Kitajci niso kristjani, ampak pogani. Svojo vero imajo od „Konfucijasa“. Po njegovih naukih so se zdaj razvajo. Iz Evrope je bilo še veliko mislonjaroj na Kitajsko, da bi Kitajce spreobrili v katoliški veri. A Kitajci niso svoje vero popustili in le malo število jih pristopilo h krščanski veri. Ker mislonjariji pri starih ne morejo voliti opraviti, kupujejo male kitajske otroke, ker je ondi dovoljeno otroke kupovati, in jih vnaajo v samostane. Ker pa mislonjariji otrokem ne prste več čisti hoditi, da bi se svet popajbi, midjo Kitajci da menili njih otroke pometi, potem pa a njihovega deda odsvila dedjo. Zato Kitajci mislonjaroje marajo in jim samostane polajajo. Pred kratkim se je bralo po čemskih, kako so našli Kitajci svet kristjane in Evropeje propaganti. Vsek je bil ta, ker so knjižerški literati kitajski ljudstvo polajovali in jim rekli, da se kristjani zato na Kitajskem nevoljajo, da bi jim delo vasi in jih li dedelo odrinli. Ljudstvo je vse veroje in zvebo je strahno razvati a kristjani. Sebeji so kve in bi se dalo kaj razpolnega pri Kitajcih za vero šteti in le a najpogoj poltvovalstvo davego svoje namene.

neaktivno (representantno) svojim odnosu razmišljalo, da se bodo od novega leta 1892 najprej po tariffi postavilo.

Janez Virod, gostinčar v Dolici toznan je in izjavi, da se ne bo popisni, ponudi pa za društvo mesečna plačila po 10 gl. 60 kr. Društvo te ponudbe ni sprejelo, morda nekoliko sicer vseh družnikov, ki so po večini skrajni, da mora Janez Virod plačevati mesečni znesek 50 gl.

Janez Virod ni hotel plačevati tudi svoje ter poslovali svoje poslovanje, tudi, da ga ne morejo, ali plača mesečno, kateri so družnikov, dobiti brez vsake podlage in naravnosti samovoljno.

Začela se je pravda. Društvo kotilo je Janez Virod, da plača dnevno za prva dva meseca 1892 po 50 gl., toraj skupaj 110 gl. Prvo sodišče je tožbo zavrnilo, dok da se sicer sicer vsak družnik popisni dati, da pa mora sicer v to ne privoli, plačevati nič znesek, ki ga je večina dobita.

Tako je bila stvar formalno rešena.

Janez Virod dovodi je zdaj društvu novemu razloženju, da ga popije, je plačal za prva dva meseca 1892 110 gl. in prosti, da se naj zavezuje od njega za naslednjih 5 mesecev, namreč do avgusta časa, ko ga je zahtevalo društvo popisovati po tariffi le nič znesek, ki se boče na podlagi transenčne popisa plovstva izračunati kot poravnati mesečni znesek. Za zahteva bila je gotovo pravica in primerna, vendar je društveno neaktivno brez vsake utemeljitve kar na kratko to ponudbo odbila. Janez Virod moral je tudi za nadaljnje mesece do začetka popisovanja plačati mesečne dnevne po 50 gl.

Od tega časa, toraj še več mesecov se popisovanje Janez Virod in vsi drugi družniki po prejeto razloženje sekcije brez zaviranja. Vrhinški dan se pobira posebej od vseh tistih, ki so podprli gostinčarje in mesarje popisovanje običajne sekcije in še od ostih, ki preživajo v občinski Podgorje in Šmarini. Skupna svota mala komaj eno četvrtino, toraj komaj 25%, cele letne svote; nekdanja ministrska sekcija morala pa je poprej sama brez Podgorja in Šmarinca, dveh velikih občin slovenskega kroja, plačevati 27%, ostojna pomoje 25%, cele svote.

Janez Virod plačuje tudi vrhinškima dacom preprosto le 14 gl. na mesec toraj zmanj, kakor je bil sam poprej ponudil (10 gl. 60 kr.). To je najboljši dokaz, da se je njemu poprej krivica godila, in da je poprejšja ministrska sekcija vedno več doaznala, kakor bi po pravici morala doznati.

Kakor tudi dan je jasna storjena krivica in društvo bi storilo le svoje častno dolžnost, ako bi to še tudi na namenovano krivico nasproti Janez Virod na ta način popravilo, da mu povrne, kar je plačal več, kakor je bil po pravici dolžan.

Krivica ostane krivica, tudi ako bi bila formalno na pravico spoznana.

Coljake novice.

(Akad. društvo „Triglav“ v Grahčah) priredi, kakor včasih leto leto izleti in nameniš Grahča v svoje slovensko domovino. Letos pridejo v Celje in sicer v soboto 11. junija ter pridolijo tu zvečer v „Skalni klet“ (v gostilni g. Simona Kulceva) s sodelovanjem hrvaških tovarštev tambovalni koncert. Drugi dan oddiše v Žalec, kjer boče ob 1. uri popokine banket, ob 4. uri koncert in na večer ples. — Ta lepa navada akademikov je vse hrale in priznanja vredna. Izbavilo je naša nuda, nade bodočnost in ni smetno poslati nič na ta naraščajo, ki v vrtni zidki ne počasi svoje volje njele in vedno z navdušenjem pelati svoj svoje zrak. Celjskino nemirnost, tova posramenim indolencija svojega slovenskega roda, ta izloč naš dizek in kar nič po volji. V svojem izidu se po nepotrebnosti sedijo in tožijo, da ni Sloveni „narodnja“ mesta celjskega zidki ne primira pri miru. Naraščajo Celje je na slovenskih tleh in ako diki pridejo v Celje, pridejo na slovenska tla. — Ko so izvedli nemirnost, o tem izloč, so hitro tudi naraščali in Grahča nemiko izločite in dne 4. junja pridejo

bije v Celje tudi mlki „baraki“. Tak gotovo nobeden ni doma slovenskem štajerski v vendar se mi kar nič ne usterjamo nad tem, da pridejo na naša tla „gizlavost“ svedu, ki pojdejo v svoje domovsko kraj, so pa takoj pridolijo, da pridejo iz Grahč Celjane. Tudi ta neustojnost po sestrski shala.

(Kakor namenda občinski odbor celjski) predloženim skleniti, la boče od Jofobovega tega čez slovensko voljo očitno je bodočnosti ankrat napravliti celjski v Šarpiju, ostojna na tiste ajpe, katere plačuje šarpija vsako leto dvakrat. Pomočnica je po vseh temu shali pritožba, dobiti odbor a je pritožbo zavrgel. Na to se je pritožila pomočnica na upravno sodišče na Denaji in to sodišče je pritožbo tudi zavrnilo pa le za sedaj. Zanimljivo je, da se sodišče torej ne bi gorjeva. Kiti po odbiči upravno sodišče se boče namend vprašanje, ali se naj Celjskom profesor pritisla njih planinsko celjsko rakat, kakor a boče namend shali. Mi upamo, da boče Celjane vendar enkrat pamet sročiti in da si bodo a glave shali to naravnost misel, zidati tako brezdnevno cesto. „Narodni dan“ objavlja postati celjske stavbe v Celji in Celjski bi morali nam velati tudi, da boče njih mesto olajšati in na dalje časa celjskim občinstvu veliko lahi in zadolga.

(Mestni odbor celjski) odbil je tako poročilo za dvoletno častno zpis. Prati tak odbiči viličilo smo še pritožbo a namestnika, od katere pritožbe smo, da bo naši častni shali ostojna. Mesto Celje lahi na slovenski zemlji in popokina naravno je, da se moraznačaj mesta po okolici ravni in na narobe. Kito bi bilo, da bi se narodni občinski odbori celjskega kroja o tej zadevi oglašali ter nam opozitli ingra, da lahi videti v Celji, kamor kasti svoje grohe nosijo, tudi slovenske častne zpis; da jih pritožimo pritožili.

(Vzpostav 1. občnega shoda slovenskih „Sokolov“ v Ljubljani) let 8. in 9. junija 1893. Dne 8. junija. 1) Ob 1. uri zvečer shodovanje delegatov slov. sokolskih društev v mestni dvorani. 2) Po zborovanju vladica a vsakojko govorila na vrta Hlajnerjeve priprane na sv. Petra cesti. Vzpostavila: na ometo 30 kr. „Sokol“ so pristi. Dne 9. junija. 1) Odhod ob 8. uri spiznat in Celja. 2) Prihod v Ljubljano ob pola 8. uri zjutraj, kjer voprijemlo celjskega „Sokola“ in ostale a tem vlikom dole gite, vsa tedaj te v Ljubljani shodna sokolske društva, na doli ljubljanski „Sokol“. 3) Odhod a kolodvoru k sv. malvi v Latomanor dvorani. 4) Po sv. malvi spiznat na Koderjevo vrta, zajedno pritožnika prvih letovskih vaj v vrtnem salonu pa slavnostna a je območajo podvrat in nagovor, evost, od shoda in poročila a shodovanju delegatov. 5) Spreved po mestu. 6) Skupni obed v gostilni pri g. Farkner in g. Hladner. 7) Ob 3. uri odhod na Koderjevo vrta a vsotici a javno letovsko, basozom, godbo, petjem in pesni shodno. 8) Ob 6. uri odhod v ljubljansko državno, kjer se shodajo društvena zastava. 9) Akademija v debelom gledališču. 10) Po akademiji sestanek na vrta g. Hlajnerjeve priprane. 11) Odhod.

(Posredni viki: vizi boče a „1. občnem sestanku slovenskih Sokolov“ v Ljubljani v nedeljo dne 9. junija t. l. še se boče oglašajo dobiti občinstvom. Kakor namajajo gornji program slavnosti, boče vladica tako razloženja, da boče vladice razvedrila na labore. Nadjeti se je, da Saviznjani, kakor tudi drugi slovenski štajerski poročijo te pritožbo in pohite nad brate v Ljubljano. Žalati je tudi, da bi val, kateri bi se radi vedeli zvečer akademije v debelom gledališču, to javiti takoj v trgovini Drag. Hlajnerja v Celji, da ne boče radi prostovolje nepot tako sitnosti.

(Naradni trgovci) Anton Kolenc, odprti je svoje trgovino na ljubljanski cesti št. 4. Saviznjani dobro mize in Žalec in Celja, kar poton in namend trgovci, boče gotovo olajšati to zapužanje. Priprava/ano ga vata zavoljena narodnjakom.

(Veliki trg) masele je ob sredini in sosedah ter tržnih dnevih tako, da je komaj prazni zlovraka naprej. Kaj te je razgrti. Mesta napravliti misliti boče megel, da doli prazni prostor, da nekaj trgovine posnati. Najvernejši je

bil ta gotovo trg čestja Jofaba, ker je dohaj obširen.

(Konkurs) je napovedal Emil Costa, trgovec specializirajo blaga v Celji. — Ob pritihi, ko je neki namendi trgovci napri svoje trgovine, imeli je celjski konstituiranji lasti polno shodajo proti narodnjakom in shali slovenske občinstva, da levo Nemce v Celji ni izhajati. Pristano tudi namendi gospodo: Žalati nite podpirati šarpija Costa, kar te je bi popokina vti te boče agitator, da te mi na tle tveva aspeti? — Je tako gospo!

(Vrhinški pravoslavci) Duhovni sodišče svetnik g. Fr. Lukov je oddalja v shodovanje k vaji delatni sodiji v Grahči. — Potni kontrolor je Celji v postaji g. Fr. Prohaska.

(Celjski turnarji) napovedali so na dan sv. Rokajega telosni izlet na Kum, toraj na Kranjsko. Seveda je ta dan, če se boče šarpija umakniti procesi, na izlet pomno pripraven. Izlet je bil urejen tako, da se bi bili turnarji včasih ravno me procesi g. Duhoval: Mi dole najdimo aino hoteli namamiti plača izleta, kar so vemo, kaj bi bili viti Duhovalci in takoma praznovanju velikoga cerkvenega praznika rešili. No, ki srobi je bil do turnarke kar v Žiljanem mestu pridoliti. Vpršano pa, kakaj smajo celjski turnarji delati izlete na Kranjsko in „Ljubljanski Sokol“ ne na Korotko?

(Krajevni širvi društvo sv. Cirila in Metoda: Dr. Šerbec 20 kron, Peter Magič 20 kron, Dr. Vukob 20 kron, Pivec 30 kron, Lombar, dr. Vrhinški, Dušan, dr. Brndič, dr. Rosina, Kistak, Kregar, dr. Pitek, Arsenšek, Jakič, Komec, Spetaki, Jorman, Hoberer, Pajot, Cajhon, Pisk, Vajda, Fr. Jait po eno krono.

(Razstava v Ameriki v Chicago) izvalijo na stototisoč ljudi, da ogledajo krasno amercene človeka iznajdljivosti. Ker se mihi shodilati to svetovne razstave tudi več Slovencev, tako bi dohro, da bi namamili svoje odstoparce g. Jos. Pavlin v Ljubljani, kar bi se morala tako vrediti, da bi skupno odli. Cene so primerno nizke in so razvidne iz danalnega izstava.

Spodnje-štajerske novice.

(Pravoslavci pri 4. dolobitvi) Č. g. M. Koren ml. tuznik v Šalci na Dravi, dobi je tuzajo v Žalec; Č. g. K. Tribnik, koplar pri Novicovki, tuzajo v Jurklostru, in Č. g. A. Grubovnik, povozar v Žalec, tuzajo pri Marziji Devici v Pottavi.

(Sr. Mirna: se boče leto dohiti ob 8. do 6. junija v dekajni vzmetilni, ob 9. do 18. junija v slovenskega odhoda, ob 24. junija do 1. julija v konjiki in ob 8. do 13. junija v novocerkovski dekajni.

(Pravoslavci) Ljutomerski krajni komisar g. Rih. Kreutzbruck pl. Ljiljenčič poklican je v ministrstvo za notranje zadeve, na njega mesto pa pride krajni komisar gospod Ir. Zupančič pl. Hohenkom in Šalci.

(Področnica sv. Cirila in Metoda) v Žalci imela je v četnik 1. t. m. svoj očišč shod.

(Zaščitena zadolžitve) g. T. Drnjač v Sevnici in g. F. Zupanec v Laki pri Žiljanem mestu, ki sta mogoče bil vnapre dovala na kol shali polji, sta vopokena.

(Občajni školi svet v Sevnici) je vilihi spomneto na miedodnega mesta, da hli za svoj kraj znanjajnega in močnega shodajo narodnjaka. Kaj posnati: g. Ambrusov-kiti? (Cesta na Solkanje) boče stala 20000 gl. Gornjopokli kraj boče a 8000 gl. ponajal in G. v dovitih letih plačal.

(Škalski namendi školi celjske), kateri prazna stopi „školovnic“ palača, so obodeti in običaji, da jih je kar sama. Dobeli školi nadzornik d. Jaro, ml. naravnega, odkritoga smajja te lastnjaja, je farro šola na Šalini nadzornik. Po dokazanem doli se mi je na vlik mediji; zato se je odprl naprej. Školni školi obče so ga pa na cesti škali, da bi mi jenzno namendi palača, kjer po ne moči „školovnic“ smisi, pokazati. A ker med prazne hli ni utegno ogledati si in na one modo, na cesti škaloje, nemenda je viali ml; zato so srojo jeno v grški klepetalji običaji.

(Na videnskem katedru) so kupo zasideli in ogradi prostore okoli postaje, da je dotaj blizu; toda zgradili so, tako se nam popotniki pritožijo — sovrniti prostore s klopjo vrst, kar mor se je človek tako rad v polnosti vrtni vaditi. Zakaj ne bi bil to nesvarjen prostor kakor je bil že skoro 30 let?

(Preveden.) C. kr. notar Franz Ulrik iz Maribora bil se na telenici na postaji Wilden povoz. Stopil je na desko in se hotel dvigniti v vlak, ko se je takrat le premikal, splohtel mu in padel med kolosa.

(Slovaški silniški društvo) s štorje K. junija v Gornjaki.

(Umrli) je nadstojnik Mart. Pristernek v St. Občuti ob izavi.

(Polno kmetije) sta postala: G. Fr. Lohmer za Maribor, G. K. Salzer za Ptuj.

(Slovaški poštni klub) je priselil bliskovit poštnik doter obiskano zalabo pri Pošti na Vidnu.

(V Koprivnici pri Slogovskih) je letošnja doba država uprava po G. komisari Reichu iz Koprivnice doletela vinogradniških trti. — Za selmo vopitje tak trti je leto po nekaterih krajih, kakor na Slogovskih in pri Novem mestu kaj težko, ker jih je v hudi zimi valilo pona.

(V Zagorju) »kraj koprivskega« je kmot predel iz hrana naših vina. Pri tej priliki je morda hroščica kaj črna, kar se po njega ma.

(V Zagorju) »kraj koprivskega« je kmot predel iz hrana naših vina. Pri tej priliki je morda hroščica kaj črna, kar se po njega ma. Novotica, hoteli popagati opet, vije vodo na masi. Plamen trige v nišo stebel, ki se takoj vname tako nesvarno. In je bil v moči trmatih vsa hrana v plamenu, in da je tudi vino in vse drugo postalo pokončali. Oba sem se je nesvarno opet.

(Surovost.) Na bliskovito nedeljo li so iz Arto, kjer je bila cerkvena slavnost žanje iz Gledobski obli Debečana domov in se takaj najde tudi svojega znane zastave opit. Dva stva gostilničarja Omatzka (po domač: Gahru) sta zadelja po Gledobskih bliskovih streljah in hali bog zadeli je mihali sin fanta in Gledob po imenu Plavčiča zveno v prso, da je kmalu na to umrl. Občinski prijedali so je tihi vodo hodovala v Brešice v leto.

(za Kapela) Kakor je že »Domovina« poročala, dobili so takaj dva nova zvona. Na bliskovito nedeljo bila je slavnost žanjega dneva in potegovanja zvonov v zvonih. Vse bilo je ovrčeno. Mnogo zvonov je vzhvalo okoli cerkve; med katerimi bila je tudi krasna trobujna. Prvi glas v zvonu zadeli se je okoli 1 ure in na njega okoli 4 ure popoldne. Glas zvonov je prav bil. Zvonove imela je G. Albert Simons in Ljubič. Napisi so naslednji in oser: Volji zvon; »Viliš sem v faet device Marije. Glasno vahnj k boji službi, šir vome pred alzar. Čast molitve oznanje, že razvoja grob, vilar, v areti lagerna klčena, eveti kraj letim srčičena; potara vrga častega, obravaj nas in večnega.« Mali zvon: »Viliš sem v faet av. Barbara. Čast voga na vilarah in mir ljudem na zemlji, ki so evete volje, kadar slišite naš glas in an vas molitve fae.«

(Opaz.) V stroju po bliskoviti pogovoru je v Dekavici pri Breščah vde postojalo a človeka in Breščnik hrano, kmata Jozu Puček in vlori Ana Petan. K. nemoli bil si nožden naravonar. Breški opazovati prijedali so se prvoč hitro na polarni prostor, pa je malo bilo je za pomagati. Bili so elmo nekaj hrane; vodo tudi najker bliski ni bilo.

(za Dobrova.) V Dobrovi zbolel je na dva kmot Srtar, katerega so takaj drugi zas v Gledob odjedali.

(o slovaških napitih v Breščah.) Ako pogledamo po našem mestecu, kjer skot azni Slovenci prebivajo, ne najdemo ne enega slovaškega napisa. Pri občinskih je vse le »tajf«. Tukajšnji občinski so voljeli kmetski sveti in kmetije. Dali jih je, da na razumejo nič besedne smisla, ali pa je »kmetidajf« kletja, da je kmotj razumeje. Poglejati bomo morali tudi mi, ki podpisamo občinske, da bomo vili Slovenci, da bode v razumi: »Svoj k svotin«.

(Ušlejške društvo na ptujski kraj) priredi K. junja 1. i. takt k vr. Marjeti pod Ptujem. Vopored: 1. Sr. maki ob 11. uri. 2. Zborovanje v šol. 3. Skupni obed pri G. Milšan. Osta plača

80 kr. 4. Prsta zalaba. K temu letu vabi vse gg. družbeniki in prijatelje društva — vodena.

(Radi nesvarne davice) med otroci je vol bi v breščem kraju asitih. V Krišna ste bili izmali toden obe kolj napiti, kar se je bila poglata letena v kolikom postojaj prikazala.

(Prijajo silniške društvo) je voljo vrga postojajo probodnika G. Rebiča častima članom, za novega probodnika G. Strelca, za podprobodnika G. Podobnika. V okrajni školi svet je volji okrajni zastop G. notarja dr. Olgana.

(Kmetijsko slovaško bralno društvo »Mir« pri Viki Medelji, vali na omavalo shorovanje ki bode v Brešcih dne 8. junja 1893 a sledenim zapovedim: Ob 8. uri slovaška av. maki. Po av. maki v društveni sobi pri G. Gornjem vpijanje sder in volter odobrnok.

(Škrajnje trti s medro galno se ba te dni vro. Kaloje so različne škrajnje. Kakor se nam v Vidnu v rča, se je čudi postelo člena škrajnje po imenu »Austria«. — V Krišnem je kmetska podružnica prodala svoj mlo in drugo vinogradsko 2500 kg. galno.

Druga slovaške novice.

(Valde) gospodm družabnikom o kr. kmetskih družbi krajnja na občini svet, ki bode v Brešcih dne 8. junja 1893 i. ob 7. uri do polne v dvorani mestne hle v Ljubljani.

(za »Narodni dom«) v Ljubljani, katerega so bode v kratkem tasej postavili, zalaba v nova njega otro darova. Domojnih Slovencev naj norejo podo je vala tega: Prva krona naj školi družbi, druga »Narodnemu domu« Zveni pomenali!

(Ljubljanske) to je, nemški trdnji list v slovaški deli krajnji, deli mesto sedajega sredstva v Nagliči, ki ma nemški in slovaški, naslednika v oseri nemškega časnikarskega pisatelja Henr. No-ta. To spremembo je prevzeli sedajji voditelj delne vlade na Kranjskem, pod katerim je že do sedaj moral njemu list v svoje lažne predale pošliti a dolgini in širokimi poročili o krajinskih nemških družbih, kaj je le bo bodeje.

(Slovaške posojilnice l. 1892.) Da tudi v malih krajih posojilnice zagradovati morejo, imo naše nova posojilnica v Francu pri Mariboru. Lani je le 1. leto posojila, pa je že 75.925 gl. prometa imela in izkazala 203 gl. čistega dobitka. Večako poplačano dober asetek! — Samo osma mesecev je lani posojala nova posojilnica v Zilski Bistrici na Koroskem, ki je v tem kratkem času imela 18.642 gl. prometa in dobila 22 gl. velopisne za rezervni fond. Tudi ta bode dobro delala v bodočih letih, če tudi letošnji radi družni voljni strokovi ni mogla izdati le tiskanege računa. — Posojilnica v Celovcu je delovala že 8. leto, ima lani prometa 60.014 gl., 199 gl. čistega dobitka, ki ga je pridržala združenemu zakladu, kateri znaša le 1.661 gl. — Tako se razvijajo posojilnice po sistemu Raiffeisenovem v malih krajih. V tem postojajo je račun dragih tudi posojilnic v Pivčah, ki je delovala lani že 9. leto, pa imela le 10.086 gl. prometa in 36 gl. čistega dobitka. V oser združenih zakladov pa ima vendar le 1.661 gl. — Dejanje najstajnega denarna združa na Slovenskem je »Obrajtajo pomožno društvo« v Ljubljani, ki šuje že 37 let. To je imelo lani 606.120 gl. prometa, 829 gl. čistega dobitka in ima že 27.946 gl. rezervnega zaklada. — Nova posojilnica na Suhi na Koroskem je pridržala pisani račun za svoje prvo, ne je celo leto od 15. maja do konca leta. Ta račun kaže že 20.421 gl. prometa, 9 gl. čistega dobitka in 16 gl. združenega zaklada. Na vsak način za Suho, ki je le vas, dober zasetek!

(Kmetijskih združenih) je na Kranjskem več, kakor narodni, kajti pri volitvi v novo narodniško shorbo; so značaj v volitni tradom prvi, a podlegli drugi. Postopajo se pa pri volitvi ni postavno. Sicer so volili le delnihi in privatni odstavci. G. kr. okrajni administrativni stvar ni dotakala. Slednji so namreč večinoma namolihi in tudi oser v inteligentni pekosne naj noreje, vendar stare nemkutarje, ki so naveda

to v politiki, kar so v svoji praksi. — Narodni administrativni vložiti so rekali proti tej izvolitvi.

(Matice Slovaška) shoruje v Ljubljani 8. junja. Zakaj bi obdorovalno društvo, kakor je Matice, ne shorovalo kdaj se v dragih mestih?

(Vinarstva, sadjarstva in poljedelstva šola na Ormoj) pri Novem mestu je letalo leto porušilo na kolah leti 1890/91 in 1891/92, in njega pomenu, kako plodnosoma sta elma slovaškega kmetskega šola delujo. Zakaj je se to masičarstva ne ozirala bolj na materialni kajni shorove? Zakaj bi tudi ona svoj letopis ne preobdelala se v slovaškem jeziku?

(Slovaške) v voliti miori se je hotel povestnik G. Prodniv v Mostih pri Ljubljani. Sedl bode do 1899 svaj.

(V Krišnem) je bila v čitalnici, 1. junja kupa banda pod vodstvom kapelika, G. Langerja, ki je bil 27. maja in 4. junja na dva stopi a svoje mlado, dokaj dolet izveličano mestno godbo. — Občinskoizveličano šola je bila svoje stanože izdelala 28. maja postavila na ogled.

(Nadležnost slovaškega društva.) Časni sredstva se podležno zavarovalnici, o kateri se se pred leti malo besedovalo oser po naših časnikih leže, da ni ali zavarovalnica pridobila. V dikan naj povemo to: Kmet je hotel pri demarnem zavodu pogotje, katero je hotel pri zavarovalni družbi vinkariti (zagotoviti) povračilo za službo postaja. Kmet pa ni bil zavarovan pri dotrži laški, ki je pa prednost to prišlo poročila, da kmetska na lastno pod lara zaga dovoljena zavrnjena. Kmet se sponje zavarovalne police in naše plačati, kar je naravno; a društva se vendar drže tofili kmetska, slovaškega stroka. Tudi ga odo pri graški shorbi, kamor se kmot zvedla polati ne more, da bi se zagovarjal. Ali ni državnega organa, ki bi varoval tako prodrom napadnega seljaka od strani nesvarne zavarovalnice?

(V Št. Janeži) na Dobovškem je umrl G. J. Zagorec, levi čednoti župan in slovaški poslanec v krajinskem delstnem shoru, kjer je bil najprej avst. polporčni Bleisovci — petji je bil pa v Debečanov tvari popihal, kar so nemkutarji Dolomom izveličali obšli.

(Čepina talajo a selomno seljenje nemških trti) bodele leto na Kranjskem dno; prvi na nemški kol v Krišnem dne 8. in 12. julija, drugi na delnihi kmetski kol na Ormoj dne 12. in 13. julija. Tu in tam od 8. ure zjutraj asrejo.

(V Kranji) začne nova hranilnica 15. junja uradovati.

(Čerklinski javno) se je leto že koncem maja postojlo, kar se je druga leta le je polja asrelo.

(Slovaški seli) — tako se glasi izjavnje nemških trtarjev po nekaterih slovaških mestih. E. najvbolje zjutraj in opoldne dekle in blagode, da jim reguje žirni na podo opote! To primitivno troyenje na čisto narodni grovi naj bili uho slovaškega človeka, čednoti župa, ki pride v tako — »krajje doline«. V takih mestih in tigh — kaj bi narajal njih imena, ko jih je preved a smajejo le gubje, na to pa ne pridajo, da bi postrejo kakšno boljo indiktorno izročilo. Stavimo svoje glavo, da so Alahomski postreji kople trobil, kakor naši žetlarji po slovaških mestih in tigh.

(Čerklinski delni shor) se je izrekal, da se nastavi sodilne in dvarkarje v Kobaridi. — Primal je ljubkim srtičjem voljni pravico ter to sadro pripisati za selj delstnem odhru.

(Dr. E. Kramar), krajnji rojak in profesor kmetskega, imenovan je zaščolnikom gospodstva kmetskega poskizalstva v Celovci. — On predava tudi na kmetski kol potovrni srtičji v nemkem in slovaškem jeziku; vendar svojih govov ne sme v slovaških časnikih zagovarjati. Čudno!

(Trilski volitve) IV. razred v katerem so bili tudi Slovenci kandidati postavili je volli dne 29. maja. Irid je bil indostevcom upaden. Konservativci, ki so razvo toliko, kakor bahni Slovencev zahvaljenja, so strahno prepali. Slovenci, kateri so se prikrat a svojimi kandidati ogledali, dobili so od 50 do 73 glasov. Lahko bi jih bilo

mnoogo več, a so bili zbežani po konservativnih. Dne 2. in 3. junija volč III. razred: dne 5. junija II. in 6. junija I. razred. — V teh se je udeležilo za Slovence še manj dobrega volčja, kar konservativna, vplivi prajumejga stranka se ni hotela na Slovence in Slovane oprati ter s skupnim programom delati soper liberalne in demokratske talke, katerim ni za Avstrijo nič.

(V Kobaridu na Gorškem) boče v kratkem začela poslati nova posojilnica z omejenimi poročili.

(Navi odbor akcij, društva "Slovenija")
stavali se je v vsaki akciji med 25. maja t. l. in
letni točki 1890 sledelo: Prošek, Ivan Horvatič,
slavodol, podpredsed Jožip Žitnik, modrosol, tajnik
Anton Nagode, pravniki: Blagovnik Ivan Masel,
modrosol, knjižničar Ferdinand Jančar, modrosol,
arhivar Franc Rasmehič, slavodol, odličnik
Jožip Cosma, tolik, namestnik Ivan Jager, tolik,
Ivan Rajar, svet. Horvatič se je vrolil na novo
Franc Rasmehič, svetnik.

[illegible]

Druge avstrijske novice.

V Gradcu je na obetnem shodu povelilo nekaj državljanov in deželnih posredov, med njimi zasopnik nekaterih spodnje-stajerskih nemških mestov, nekajimih dr. Starkel. Take take (tj. kateh), katerih stališče slovenski krak je bil, so po Sloveniji ubili — tudi obetnikom ne bojo pomagali da „stališče“.

Delegacije, ki na Damuji zbirajo, poročajo se o skrajnem poročilu, to je, o poročilu za vsakoletno in letniške potrebe 1. 1997. Za vsakoletne potrebe se zbirajo pri milijardovih dolarjev. Moj Bog, kar bom dobil pri Strani boje počila. Češke delegacije so bili Nemci in Poljaki, ki imajo voljo, pri volitvah v poročeniški odbor čisto poročili, zoper to so se bili mladostniki glasno priklonili. Prišli so, ki se pridružili tudi slovenski skupini Pfeiffer, ki zasopla letos v tej vrsti skupinskih krizskih debelo.

Start Šmerling, trazenen državnik avstrijski, ki je sodeloval pri nastavi italijane (oktober-ski 1. 1880 državni zbor) in posebno pri nastavi volilnega reda za dolžine zbor (februar 1891). je umrl na Dunaji v visoki starosti 88 let.

Te njegove temeljne postavbe so bile Slovencem neprivlačne, on je škrbel le za nemške volodostnike, za nemške morda tudi slovanskega prebivalstva. Njegove kritike bi vedno težko imenovali.

Dr. Drapšin, so bili tudi avstrijski in italijanski.

nikor, ki se bili od vlade in cesarja prepajali in milostno sprejeti. — Zdaj imajo svoje nekateri stalni, od državnega zbornega veljani člaski, kakor člaski za promembno obratno postavo, za novi državni zakon in člaski za kazenski postavni red.

(Kolarjevo svetovnost): so slavili čunjski
Slovan, naučitelj 1814 letnik, svetovna slovanstva

Nekega povelika. Povsem krstno so bile njegove pesmi „Štorec Ivona“, ki jih je bil nekako v istih časih priobčil, kakor naš Prošeren svojo umrlotno.

(Nove bankovce) po 100, 1000, 5000, in 10000
kron izide izdala državni strokovniška banka.

(V Zagrebu) je o hinkoktli pagoroli marker
av. Kathrine.

(V Zagrebu: so začeli prepirati) mednarodni protestni listi. "Obzorje" mednarodnega in zapirajo sedaj, kakor pri nas sovražna hudo-delniki. S tem si ne boče Madjari ljubiti il-
vanske pristobiti. — Le pravica in ljubezen vodi
ljubezen, ne pa sovražna sila. —

(Petrinjsko učilište) lode izvađena vladna
postavila v Osk

(V Galileji) se bode po predlogu delalnega zbora ustanoviti ženski gimnazij.

(Ogledna gospodnja zbornica) je sprejeta
postavo s zločinom učiteljskih plač.

(V Pragi) in sploh na Češkem je silna ne-
volja proti nemškemu voditelju Pleneru, ki se je

v delegacijah zastopuje izrazi o mladoletnih po-
slancih.

(Vodород brez vode) so štali v letih 1991-1992 v. B.Šolc na Opatovcu

Ogled po širokem svetu.

(Evropski mir) je na bližnjem dobo zagotovljen, kakor se da poznati iz mirovniškega pogoja na delegatu od strani našega cesarja, ki boji o svojož. Rusko v političnih razmerah

(Na Nemškem) so se stranke pred ližajo-
čimi se volivci v državi skoraj razpele, kar je
ugodno za vsako stran. Edini so še demokrati.

(Na Brezskem): so tako vodili družino novega mladega kralja volitve v narodno skupščino, pri katerih je zmogala vlada, tako imenovana za državna stranja.

Francoski bi se aspet radi Italijanom pri-
bilžiti, kakor je pokazal govor francoskega za-
stopnika ob priliki, ko se je postavil spominke
vsem v bitki v Palestini na Laškem 1. 1859 pod
lim vjakom. A. 1859 smo bili — kakor zmo-
— od Italijanom, od Francosom podpirani, nepo-

(Enma Pala), svetovalec: znati in imeti potovanje po Afriki, je znal. V boju z Afrikanerji bil razgledan, ni bil in bil.

(V. Blinn): je letos na spoznanje le do 800.000 dolarov delovnih mest.

(Slovensko dobrotnično društvo): za pomoč in vzdrževanje socialno ogroženim.

Shoda se je udeležilo 5000 ljudi, med drugimi slavni ruski vojniki in državni. Tuji poslati Jugoslavlani so se bili udeležili. Škof Strossmayer je hiralarno podelil zbiralke. To društvo postavlja skrajno zavednost in vedo.

(Ruški car) iz nezakli ocar sta se bila
sedla v Kolonin staro mesto Darske

Med Evropo in Ameriko: so je letos po morebiti, kakor povsaj "Amerikanski Slovenci" med velikih potnikov, isti leti je a nova olaveto val svojih rajakov, naj se na prazdnjuje v Ameriko, ako se zbirajo tam dobrih znanstovnikov, pr. patetov in znanstov, kateri bi jim dali in krmi preskrbeli. So a bodo morali poudariti družna na povleje amerizanske vlade svojih solitani potnikov delati letave, predno jih na helpe sprejmejo. T. j. potniki bodo morali veliko pogost izvesti, veliko denarja imeti od. Ital.

Dopisi.

■ mikhajevskega križa v Celju. Gospod urednik! Moj oče, menda tudi prijatelj s Srebrnega grada, pribe vzel v enojni „Domovina“ tako „nabiskani“, da me vedno zelo skrbi, bodele li hoteli še odpreti prodaje svojega lista tudi tamni. Be „Kotelnik“ velja namet nam iz

Mi, ki smo pogosto med vije, ršimo morda kaj poprej, kakor pa vi deli med odraslim. Zato se jaz nisem kar nič zadržal v pomladnjem jutru, ko je podzemni svet mrti, ki prodaja vse, od iztržbe šipe, sipe, smučanje. To medved je deliti pri se, krati in potrjena koda, po stavki, pa je morda poslednja primika Čista. Veste, gospod urenik! tisti okroglica „Nemca“ sem imel vedno na teži. Ko je pred par meseci odja-

tegovine, vasi si je tudi blazna, da bi dnevni in dnevni pa odnaski, dokler bi bilo kaj. Ta blazna misli je moral poslušati knjižničar, in ker je Slovenci, dala mu je občina celjske okoliščine slovensko knjižnico. To bi bilo veliko obraz gospodinja Emilia Čadež, ko mu je blazna izročila slovensko knjižnico. Pravi misli sem, da ga je misel "vostit" tako se mu je poravnal obraz. Blazna pa je moral odnaski knjižnici najti, da se mu navedi besedila. Takrat pa sem si ogledal tega predložitve natančno in sklenil takole:

Mot ne bude dolgo pihal. Kratke vrsti, veliki
trdnjeh, to dela prevelj se poim. "Wind machen"
to že vedo Celjani, kaj pomeni. Prišlo je tako
Naladi se mu ustavilki list na duri prodajalnice
ki pa tudi na čela morda kriha, česar nima
orla. Zlag se mu ne bude velj gosti na "Midi-
kurje" na tudi ne shranjevali poselkih knjižic

Publika v Staremu gradu uže vedno tlači lepo Lajsko Balaista, da naj bo pomenila, in premišli, da ni kar nič prov, da se dela Nemea, ko je vendar tam pri Zuhom-porku na Knaplojnu atakel in narocno matore; o njej trati, čerakaj vse kaj drugore, kakor nemočito in premišli tudi kaj bi mudi rekli, če bi ga kaj slišela govoriti kakor nemočito, kakor jo govori Lajsko Balaista. Lajsko Lajsko! oče publika! so star mudi in gorost vedno resneje in jar vse, da si jim tudi ti praviš, če pravi pri vsaki opazni narodnosti. Poprečno so, da želo, da bi kake, razbo in fige se dispo-prochaj, amro da bi malo manj plaj. Čelo se darme na tingo. Oče publika! bi lahko mamekaj rekli, ki imajo tako dober „prophet“, ki se vedno v tute vedno kakvo vdijo, kakor se v tute hili, v kateri prispajo, kaj, kakor bo, kakor se v tute vedno vedno, vse kotne in frekvant“. Prav lahko so vsaj, to. Zlaj ko pripadaj na Miklavčev blisk v vinogradu, mudi kakko jederkat obliki in razdihi ti bodem vse, če prav mislim mnogo upanje, da se bodi noličilo!

Lepo je sedaj pri nas gori. Vse v cvrti in
petji. Razgled tako lep, da se človeku topi srce
radosti. Zato pa tega huje boli, če daljnogled
ozarene na katero piko, ki dela mamgo temo
srdca.

Vidite, gospod inženiri! Oni dan ko sem obhajal svoj dvajsetgodišnji doti proti Šmarji pri Jelah, zdeli sem na nekaj, kar mi ni bilo prav nič všeč. Volitve so bile. Vrhušan so voliti. Pri tako nasprotnem drug drugemu med nami Slovinci ni kupa. Vse stare odbornike, ki so sklenili politni načrti inženiri in mastopi, so mi pravili, če so ostale nasprotnosti, morajo se med obhajanjem, da se ne škoduje občini blagor. Oni Štoklavski kaj tacega ni zaslišali. Dragi Vrhušanji! Sprejmite se in bodite molje, da vse bodo vedeli našim vernik na Miklavškem krilo.

Is št. Jurija ob južni Seleznici. Dost.
št. maja t. l.

„V slovenskem Šent-Jurji
So tekle Nensurji;

So rekli tako,
Ia jh nikdar veš ne bo!"

Dne 19. 1. 88. boje ravno deset let odkar je hotel nemški „Kaiserajn“ s pripomočjo celjskih nemščurjev, v sredini našega mirno živečega slo-

Ker se bi sicerbihi tega dneva spominjali na terno modela, popoldne, ko pripeljejo vseh vseh celjskih "traktorjev" do zadnjega trga, v katerem so bili že poprej naročili sobe, da vzhajajo po zborovanju. Kratki so hoteli dete, ki so se s seboj pripeljali, da bi one proverčale voljo mami.

Kokaj bi se vlegla temna noč na domačo posteljo in bi zatremela svetlo solnce, zmrzela se je skrivnostna ljubezen oko, pri pogledu, ki se jim je namano, da se je dete rodilo, ter, da ne bo a posledovanju grehu umrlo — moči krstini. —

Pa kakšno bi bilo po krstu?

Vodni prepiri, samopojni črv razjedal bi
mojše, odjedal bi eden za drugim, sovražniki bi
se pogli in bi po tem takemu nikdar ljubega mi-
no bilo.

Kot se ne Slovenci temu ustavljajo, seveda
volim domaziti in bila prisotna, skleno seveda
in nevarnost za našo naš joži, ter da je vse in
gledajo in ustavijo. Se ne bo dopusti, skleni